

Motion till riksdagen 2008/09:U286

av **Göran Persson i Simrishamn m.fl. (s)**

Zimbabwes framtida möjligheter

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att genom EU och FN göra påstötningar för en mer human situation i Zimbabwe.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att genom EU och FN påverka grannländerna att noga följa händelseutvecklingen.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att stödja grupper i landet som försöker föra en politisk talan.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att de biståndsgrupper som finns också ges möjlighet till ett betydelsefullt arbete.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att till Sverige bjuda in representanter för (den tidigare) oppositionen.

Motivering

Zimbabwe är ett land med stora möjligheter och skulle kunna försörja både sig själv och många av grannländerna med mat.

Vid vårt besök i landet kunde vi inse att katastroferna skulle avlösa varandra med jämna mellanrum eftersom livsmedelsbrist, sjukdom och inte minst de mänskliga rättigheterna brast.

Nu råder istället kaos i landet med aids, våld och hunger. Det politiska livet är en plåga för de flesta som inte böjt sig för Mugabe. Rekordinflation och politisk instabilitet gör livet osäkert.

Fel! Okänt namn på

Regimen i Zimbabwe hävdade nyligen förbudet mot icke-statliga organisationers fältarbete. Men företrädare för biståndsorganisationer hävdar att de fortfarande är förhindrade att arbeta fritt i det krisdrabbade landet.

Enligt Nationella förbundet för icke-statliga organisationer, Nango, som samlar en rad organisationer i landet, har regimen snarare stärkt kontrollerna. Minister Lancaster Museka höll den första september ett möte med representanter för landets icke-statliga organisationer där han klargjorde vad som kommer att gälla efter att förbudet hävts för biståndsorganisationerna.

Enligt Museka kommer myndigheterna att bevaka att organisationerna bara bedriver den verksamhet som de är registrerade för. Detta innebär enligt Nango att det blir mycket svårt för biståndsorganisationerna att utföra sina uppdrag.

I formell mening har förbudet hävts, men i praktiken har regeringen dragit åt tumskruvarna runt de icke-statliga organisationernas verksamhet.

Biståndsorganisationer tvingas nu arbeta efter statens riktlinjer. Detta innebär att utdelning av mat ska ske genom särskilda personer som även ska bedöma vilka som är i behov av hjälp. Tidigare kunde biståndsorganisationerna dela ut hjälpen genom sin egen personal.

De hårda restriktionerna drabbar framför allt befolkningen på landsbygden.

I juni stoppade regeringen alla privata humanitära organisationer från att verka i landet, efter att ha anklagat dem för att lägga sig i Zimbabwe:s inre angelägenheter. Myndigheterna introducerade istället ett program med subventionerade varor, för att lindra effekterna av hyperinflationen. Vissa organisationer har dock varnat för att de flesta varor inom det statliga programmet inte når fram till de behövande utan i stället säljs på en parallellmarknad – av de tjänstemän som är satta att sköta hjälpprogrammet.

Cirka två tredjedelar av de zimbabwier som lever med hiv eller aids bor på landsbygden och är beroende av jordbruket för sin försörjning. Att få tillräckligt med mat, och näringsrik sådan, fördröjer att hivsmittade utvecklar sjukdomen aids. Regelbunden och bra mat gör också att bromsmedicinerna kan få full verkan.

Exempelvis så har "Kooperation Utan Gränser" ett projekt på landsbygden:

Det unika i det här projektet är att man kombinerar information om hiv och aids med studiecirkel om jordbruk. Sötpotatis och kassava är exempel på näringsrika grödor som kan odlas i torr mark med en relativt liten arbetsinsats, något som är nödvändigt för familjer där många är sjuka och därför har nedsatt arbetsförmåga.

Medan befolkningen hoppas på att det politiska dödläget ska brytas, finns det också en annan källa till spänningar i samhället – att de som fallit offer för det politiska våldet tvingas leva tillsammans med förövarna.

Zimbabwe:s befolkning i allmänhet men barnen i synnerhet behöver omvärldens hjälp och stöd. Sverige, EU och FN bör intensifiera sina insatser.

Fel! Okänt namn på

Stockholm den 2 oktober 2008

Göran Persson i Simrishamn (s)

Gunilla Carlsson i Hisings Backa (s) Matilda Ernkrans (s)

Tommy Ternemar (s)